

Η ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ

Η ΔΟΜΗ ΤΗΣ ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΥ

Ας δούμε την παρακάτω παράγραφο:

Γλώσσα και σκέψη είναι ασεχωριστες. Είναι αδύνατο να μιλήσει κανείς χωρίς να σκεφτεί, ούτε να σκεφτεί χωρίς λέξεις. Η γλώσσα ντύνει τη σκέψη μας και η σκέψη τροφοδοτεί τη γλώσσα. Όσο πιο βαθιά σκέφτομαι τόσο πιο συγκροτημένα μιλάω κι όσο πιο ευκρινώς μιλάω τόσο πιο καθαρό είναι το μυαλό μου. Όσο πιο μακριά πετάει η σκέψη μου τόσο ανακαλύπτω λέξεις για να της δώσω υπόσταση. Δεν μπορώ με φτωχό λεξιλόγιο να αναφερθώ σε απαιτητικές έννοιες ούτε να εκφράσω συναισθήματα με λεκτική πεζότητα. Αλλά και ο τρόπος που μιλάει κανείς δηλώνει τον τρόπο που σκέφτεται. Οι λέξεις δεν είναι συμπληρωματικά στοιχεία αλλά σήματα προς τα έξω του μέσα μας κόσμου. Οι λέξεις είναι ουσία· με αυτές σημασιολογούμε, αξιολογούμε, κρίνουμε. Με αυτές εκδηλώνουμε χαρά ή λύπη, ενθουσιασμό ή απογοήτευση. Αλλιώς δεν γίνεται. Να λοιπόν γιατί είναι αδύνατο να ξεχωρίσουμε τη γλώσσα από τη σκέψη.

Ποια είναι η δομή της :

α. Θεματική περίοδος. Δηλώνει το θέμα της παραγράφου.

β. Λεπτομέρειες/σχόλια. Αναλύεται και στοιχειοθετείται η θεματική περίοδος. Αποτελείται από μερικές περιόδους.

γ. Κατακλείδα. Το τελείωμα της παραγράφου. Δεν είναι απαραίτητο να υπάρχει.

<ul style="list-style-type: none"> • Γλώσσα και σκέψη είναι αξεκχώριστες. • Είναι αδύνατο να μιλήσει κανείς χωρίς να σκεφτεί, ούτε να σκεφτεί χωρίς λέξεις. Η γλώσσα ντύνει τη σκέψη μας και η σκέψη τροφοδοτεί τη γλώσσα. Όσο πιο βαθιά σκέφτομαι τόσο πιο συγκροτημένα μιλάω κι όσο πιο ευκρινώς μιλάω τόσο πιο καθαρό είναι το μυαλό μου. Όσο πιο μακριά πετάει η σκέψη μου τόσο ανακαλύπτω λέξεις για να της δώσω υπόσταση. Δεν μπορώ με φτωχό λεξιλόγιο να αναφερθώ σε απαιτητικές έννοιες ούτε να εκφράσω συναισθήματα με λεκτική πεζότητα. Αλλά και ο τρόπος που μιλάει κανείς δηλώνει τον τρόπο που σκέφτεται. Οι λέξεις δεν είναι συμπληρωματικά στοιχεία αλλά σήματα προς τα έξω του μέσα μας κόσμου. Οι λέξεις είναι ουσία. Με αυτές σημασιολογούμε, αξιολογούμε, κρίνουμε. Με αυτές εκδηλώνουμε χαρά ή λύπη, ενθουσιασμό ή απογοήτευση. Αλλιώς δεν γίνεται. • Να λοιπόν γιατί είναι αδύνατο να ξεχωρίσουμε τη γλώσσα από τη σκέψη. 	<p>Θεματική περίοδος</p> <p>Λεπτομέρειες/ Σχόλια</p> <p>Κατακλείδα</p>
---	--

<p>Γλώσσα και σκέψη είναι αξεκχώριστες.</p>	<p>Θεματική περίοδος</p>	<p>Σύνδεση σκέψης και γλώσσας</p>	<p>Η γλώσσα εκφράζει τη σκέψη</p> <p>Το επίπεδο της σκέψης απαιτεί</p>
<p>Είναι αδύνατο να μιλήσει κανείς χωρίς να σκεφτεί, ούτε να σκεφτεί χωρίς λέξεις. Η γλώσσα ντύνει τη σκέψη μας και η σκέψη τροφοδοτεί τη γλώσσα. Όσο πιο βαθιά σκέφτομαι τόσο πιο συγκροτημένα μιλάω κι όσο πιο ευκρινώς μιλάω τόσο πιο καθαρό είναι το μυαλό μου. Όσο πιο μακριά πετάει η σκέψη μου τόσο ανακα-</p>	<p>Λεπτομέ-</p>	<p>Ό,τι σκεφτόμαστε και αισθανόμαστε το εκφράζουμε με λέξεις, οι</p>	

<p>λύπτω λέξεις για να της δώσω υπόσταση. Δεν μπορώ με φτωχό λεξιλόγιο να αναφερθώ σε απαιτητικές έννοιες ούτε να εκφράσω συναισθήματα με λεκτική πεζότητα. Αλλά και ο τρόπος που μιλάει κανείς δηλώνει τον τρόπο που σκέφτεται. Οι λέξεις δεν είναι συμπληρωματικά στοιχεία αλλά σήματα προς τα έξω του μέσα μας κόσμου. Οι λέξεις είναι ουσία. Με αυτές σημασιολογούμε, αξιολογούμε, κρίνουμε. Με αυτές εκδηλώνουμε χαρά ή λύπη, ενθουσιασμό ή απογοήτευση. Αλλιώς δεν γίνεται</p>	<p>ρει- ες/σχό- λια</p>	<p>οποίες έχουν ορισμένη σημασία</p>	<p>αντίστοιχο επίπεδο γλώσσας</p> <p>Οι λέξεις είναι σήματα που δηλώνουν σκέψεις ή συναισθήματα</p>
<p>Να λοιπόν γιατί είναι αδύνατο να ξεχωρίσουμε τη γλώσσα από τη σκέψη.</p>	<p>Κατα- κλείδα</p>	<p>Συμπέρασμα</p>	<p>Επιβεβαίωση της θεματικής περιόδου</p>

